

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317206845
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:2317206845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, so sídlom Moyzesova 2, 902 01 Pezinok, dieťa rodičov: otec - S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XXD, XXX XX R., a matka - R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. E. č.XXX, XXX XX R. E., zastúpená Mgr. Petrom Magdálikom, advokátom so sídlom Vajanského 1520, 924 01 Galanta, v konaní o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 18.10.2018, č.k. 12P/121/2017-153, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 18.10.2018, č.k. 12P/121/2017-153 sa **m e n í** rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 04.06.2015, č.k. 8C/324/2014-55 v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému J. T., nar. XX.XX.XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 18.10.2018, č.k. 12P/121/2017-153, zveril maloletého J. T., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca, zastupovaním maloletého a správou jeho majetku oprávnil obidvoch rodičov, matke uložil povinnosť platiť na maloletého výživné k rukám otca vo výške XX eur mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred, upravil styk matky s maloletým každý párný týždeň v kalendárnom roku od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý nepárny kalendárny rok v čase jarných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠ SR od prvého dňa týchto prázdnin od 09:00 do posledného dňa jarných prázdnin do 17.00 hod., každý párný kalendárny rok v čase Veľkonočných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠ SR od prvého dňa prázdnin od 09.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 17.00 hod., každý kalendárny rok v čase od 01.07. od 09.00 hod. do 15.07. do 19.00 hod. a v čase od 01.08. od 09.00 hod. do 15.08. do 19.00 hod., každý párný kalendárny rok v čase od 22.12. od 09.00 do 29.12. do 17.00 hod, každý nepárny kalendárny rok v čase od 29.12. od 09.00 do 07.01. nasledujúceho kalendárneho roku do 17.00 hod. tak, že matka si maloletého preberie a odovzdá v mieste obvyklého pobytu otca a maloletého, otcovi uložil povinnosť maloletého na styk riadne a včas pripraviť. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 26 § 28, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky na zmenu osobnej starostlivosti o maloletého. Zohľadnil doposiaľ otcom vykonávanú osobnú starostlivosť o maloletého, ktorého obvyklý pobyt je u otca vo R. a ktorý od posledného rozhodnutia súdu,

so súhlasom matky, postupne od októbra 2015 prevzal osobnú starostlivosť o maloletého. Uviedol, že na základe tejto preukázanej skutočnosti Okresný súd Galanta preniesol príslušnosť vo veci konať na Okresný súd Pezinok, čo matka nerozporela. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že otec zabezpečuje výchovu a starostlivosť o maloletého vyhovujúco po každej stránke, v jeho starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, maloletý sa vo R. v prostredí u otca cíti komfortne, od septembra 2016 tam navštevuje materskú školu. Uviedol, že otec sa maloletému venuje, absolvuje s ním lekárske vyšetrenia, logopedickú terapiu a maloletý od roku 2015, od kedy sa vo R. zdržuje prevažnú časť roka, si na toto prostredie vytvoril citové a sociálne väzby. Mal za to, že v záujme maloletého nie je, aby približne po 3 rokoch menil zásadným spôsobom výchovné prostredie, čo by mohlo mať negatívny vplyv na jeho ďalší zdravý psychický a fyzický vývoj. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že otec má lepšie osobnostné ako i materiálne predpoklady na plnohodnotnú starostlivosť o maloletého. Nespochybnil aj možnosti matky sa o maloletého postarať, avšak poukázal na skutočnosť, že matka ktorá na základe rozsudku Okresného súdu Galanta mala maloletého zvereného do osobnej starostlivosti, sama súhlasila, aby otec postupne prevzal prevažnú časť starostlivosti o maloletého. Matka sa tak od roku 2015 o maloletého starala iba počas víkendov, aj to za výdatnej pomoci otca, ktorý maloletého matke do miesta jej bydliska vozil. Zdôraznil, že pokiaľ otec nepodal návrh na súd na zmenu zverenia, aby zosúladiť faktický stav so stavom právnym, matka voči takejto starostlivosti o maloletého nemala výhrady a s takouto starostlivosťou súhlasila. Skutočný záujem matky o maloletého preukazuje aj vyjadrenie detskej lekárky maloletého, z ktorého vyplýva, že matka sa o maloletého naposledy zaujímala v roku 2016. Poukázal na závery znaleckého dokazovania (znalecký posudok znalkyne Mgr. Alexandry Kaiser zo dňa 06.07.2018) a zistenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, ktorý v kontakte s predškolským zariadením vo R. a pediatrom maloletého potvrdil výlučnú osobnú starostlivosť otca o maloletého. Pokiaľ matka namietala, že otcovi pri výkone osobnej starostlivosti o maloletého pomáhajú jeho rodičia uviedol, že je to pochopiteľné, keďže otec pracuje a starostlivosť o maloletého prevzal v čase jeho útleho veku. Pri určení výživného na maloletého vychádzal zo zákonných kritérií § 62, § 75 ods.1 Zákona o rodine, prihliadajúc na príjem matky, jej celkovú sociálnu situáciu a majetkové pomery. Prihliadol na skutočnosť, že každý z rodičov má okrem maloletého ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu. Na starne otca skonštatoval, že jeho príjme garantuje schopnosť sa o maloletého postarať aj v prípade určenia výživného na maloletého vo výške na dolnej hranici. Zdôraznil, že otec doposiaľ na základe posledného rozhodnutia súdu o výživnom zasielal matke na maloletého výživné XXX eur mesačne aj napriek tomu, že maloletý žil u neho a otec finančne zabezpečoval jeho starostlivosť a odôvodnené potreby. Súd prvej inštancie aj napriek tomu, že rodičia nežiadali upraviť styk matky so synom, o styku matky s maloletým autoritatívne rozhodol a upravil ho v štandardnom rozsahu. Dôvodil, že aj keď sa rodičia doposiaľ vždy o tejto otázke vedeli dohodnúť, predmetné súdne konanie vzťahy medzi rodičmi mohlo ovplyvniť a preto je potrebné, aby matka mala pravidelný styk s maloletým garantovaný súdnym rozhodnutím. Súd nepripustil matkou navrhované dôkazy výsluch znalkyňa, doplnenie príjmu otca, prešetrenie pomerov v domácnosti rodičov, kde otec s maloletým dočasne v dôsledku výstavby rodinného domu býva a výsluch sestry matky s odôvodnením, že otec u nového zamestnávateľa pracuje od leta 2018 a súdu predložil výplatné pásky z ktorých vyplýva, že príjem otca je mesačne netto X.XXX eur, bytové podmienky maloletého u starých rodičov, kde do dokončenia výstavby rodinného domu býva maloletý s otcom jeho partnerkou a ich synom matka maloletého pozná, pričom matka potvrdila, že maloletý má u starých rodičov vhodné prostredie na bývanie. Pokiaľ ide o zamietnutie dôkazu výsluchom sestry matky uviedol, že takýto výsluch rodinného príslušníka neprinesie nové skutočnosti, nakoľko starostlivosť matky o maloletého počas pobytov cez víkendy nebola zo strany otca spochybnená. Pokiaľ zamietol návrh matky na doplnenie dokazovania výsluchom znalkyne uviedol, že celý znalecký posudok ako i jeho závery boli podrobné, znalkyňa odpovedala na všetky súdom položené otázky, pričom nové skutočnosti by výsluch znalkyne nepriniesol, navyše znalecký posudok je iba jeden z dôkazov, ktoré pri rozhodovaní zohľadnil. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu podala odvolanie matka, navrhujúc odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh otca zamietnuť, alternatívne ho zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie v miere porušenia jej práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm.

h) CSP). Mala za to, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP) a a odôvodnenie jeho rozhodnutie nie je v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Namietala, že súd vo veci rozhodol bez náležitého zistenia skutočného stavu, nevykonal a nepripustil dokazovanie v potrebnom rozsahu, hoci žiadala vykonať výsluch znalkyne Mgr. Alexandru Kaiser a svedkyne F. T., vyžiadanie všetkých relevantných dokladov o príjme a výdavkoch otca a vykonanie prešetrovanie pomerov v domácnosti rodičov otca maloletého. Uviedla, že výsluch znalkyne bol podľa jej názoru dôvodný v záujme riadneho posúdenia vhodnosti zverenia maloletého do starostlivosti jedného z rodičov, keď okolnosti, z ktorých znalkyňa vychádzala pri vypracovaní znaleckého posudku 04.07.2018 sa ku dňu rozhodnutia dňa 18.10.2018 zmenili. Uviedla, že u otca došlo k zmene v tom smere, že v čase pohovoru so znalkyňou otec nepracoval a teda mal možnosť s maloletým tráviť všetok svoj voľný čas, pričom v čase rozhodnutia už pracoval v Rakúsku s pracovnou dobou do 17-tej hodiny. Rovnako pri vypracovaní znaleckého posudku znalkyňa vychádzala z toho, že otec žije vo vlastnom byte, pričom v čase rozhodnutia otec už býval s maloletým u svojich rodičov, keďže svoj byt predal. Mala za to, že znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z informácií na strane otca, ktoré už v čase rozhodnutia dňa 18.10.2018 neplatili, pričom tieto okolnosti majú neopomenuteľný vplyv na rozhodnutie súdu. Z uvedeného dôvodu mal preto súd vypočuť znalca, prípadne nariadiť doplnenie znaleckého posudku tak, aby tento posudok zodpovedal aktuálnym pomerom na strane maloletého dieťaťa a jeho rodičov. Poukázala na záver znaleckého posudku, že starí rodičia majú zastávať v živote maloletého inú funkciu ako rodičia, keď majú iba prispievať k výchove a starostlivosti, v kontraste s ktorým v čase rozhodovania bola skutočnosť, že maloletý žije priamo v domácnosti starých rodičov a otec pracuje v zahraničí. Mala za to, že starí rodičia na seba preberajú takú časť výchovy a starostlivosti, ktorú by mali zabezpečovať rodičia, a pokiaľ otec z dôvodu výkonu práce starostlivosť o maloletého zabezpečiť nemôže, mala by byť privilegovaná ona a nie starí rodičia. Namietala nepripustenie jej návrhu na doplnenie dokazovania prešetrovaním pomerov v domácnosti rodičov otca, kde maloletý aktuálne býva a ktoré súdom skúmané neboli, keď neobstojí argumetácia súdu, že ona uvedené pomery pozná. Namietala, že otec riadne nepreukázal svoj príjem a súd sa uspokojil s tým, že na pojednávaní dňa 18.10.2018 otec predložil aktuálnu výplatnú pásku, s ktorou sa nemohla vopred oboznámiť. Namietala, že súd prvej inštancie nepripustil jej návrh na doplnenie dokazovania výsluch svedkyne jej sestry F. T. ktorá sa mohla vyjadriť k otázke celkovej starostlivosti o maloletého, t.j. k výchove na jej strane ako aj na strane otca. Mala za to, že súd z uvedených dôvodov nezistil skutočný stav, nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý nezodpovedal aktuálnej situácii, nezistil pomery v domácnosti rodičov otca, nezabezpečil si zdokladovanie príjmových a výdavkových pomerov na strane otca, čím jej znemožnil uskutočňovať jej procesné práva, čím došlo k porušeniu jej práva (ako aj maloletého dieťaťa) na spravodlivý súdny proces. Namietala, že už v písomnom podaní zo dňa 26.10.2017 namietala pri prvom procesnom úkone miestnu príslušnosť Okresného súdu Pezinok, s ktorou sa súd prvej inštancie dostatočne nevysporiadal, pričom v danom smere bol namiesto postup podľa § 43 ods. 2 CSP, čím je podľa jej názoru naplnený aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP.

4. Kolízny opatrovník odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, nakoľko je v záujme maloletého.

5. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné vyhovieť. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia vhodnosti zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému, vrátane posúdenia odbornej otázky prostredníctvom znaleckého dokazovania, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je postačujúce, súd prvej inštancie sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak spĺňa podmienky § 220 ods. 2 CSP. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukazuje.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V nadväznosti na námietky matky uvedené v odvolaní o nesprávnych skutkových záveroch súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia, avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, však nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v § 220 ods. 2 CSP. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutočný stav vecí, na vec aplikoval správny právny predpis a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Okolnosti namietané matkou v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s prezentovanými závermi súdu prvej inštancie.

8. Odvolací súd v danom prejednanom prípade po oboznámení sa z obsahom celého spisového materiálu, závermi znaleckého posudku a odvolacími dôvodmi matky, dospel v zhode s názorom súdu prvej inštancie a odporúčaniami kolízneho opatrovníka k záveru, že zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca je skutočne najlepším riešením spôsobu výkonu osobnej starostlivosti o maloletého. Z priebehu celého vykonaného dokazovania vyplýva, že výchovné, rodinné prostredie a celkové zázemie u otca, je svojimi podmienkami pre starostlivosť o maloletého vhodnejšie a stabilnejšie. Svedčí o tom aj fakt, že otec osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje so súhlasom matky, ktorá v útlom veku maloletého nemala vytvorené vhodné podmienky pre jeho starostlivosť a ktorá s výkonom osobnej starostlivosti otca súhlasila. Maloletý má s otcom vybudované blízke vzťahové väzby, stotožnil s rodinným zázemím u otca vo R., ktoré považuje za svoj domov, kde si vytvoril rodinné a sociálne väzby a to aj vzhľadom na návštevu predškolského zariadenia. Dokazovaním zameraným na výkon osobnej starostlivosti otca o maloletého a v nadväznosti na posúdenie záujmu maloletého, mal rovnako aj odvolací súd za preukázané, že osobná starostlivosť otca o maloletého fakticky realizovaná od roku 2015, je zo strany otca vykonávaná v záujme a v prospech maloletého, pričom kladne je treba hodnotiť aj ochotu otca zabezpečovať riadny a pravidelný kontakt maloletého s matkou. Uvedené potvrdili aj závery znaleckého dokazovania, na ktorých nemôže mať vplyv skutočnosť, že otec neskôr prijal prácu s miestom výkonu v Rakúsku, čo mu však vzhľadom na vzdialenosť od bydliska, nebráni vykonávať dennú osobnú starostlivosť o maloletého a ani skutočnosť, že dočasne, s dôvodu výstavby rodinného domu býva so svojou rodinou a maloletým v dome svojich rodičov, prostredie, ktoré matka pozná a vhodnosť týchto bytových podmienok nenamietala. V nadväznosti na námietky matky uvedené v odvolaní je treba konštatovať, že tieto neboli spôsobilé vyvrátiť správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý vhodnú formu starostlivosti o maloletého starostlivo zväžil. Odvolací súd poznamenáva, že v prejednávanej veci ide o prípad, kedy faktický stav výkonu osobnej starostlivosti otca o maloletého bol po vykonaní potrebného dokazovania premietnutý do zmeny rozhodnutia o osobnej starostlivosti o maloletého. Z okolností prípadu i s prihliadnutím k námietkam matky prezentovanými už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, nie je možné vyvodiť záver, že zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca by nebolo v záujme a v prospech maloletého. Odvolací súd sa stotožnil aj s postupom súdu prvej inštancie, ktorý nevykonanie matkou navrhovaných dôkazov riadne vysvetlil a ktoré by v komplexe celého vykonaného dokazovania neboli spôsobilé priniesť a ani objasniť nové skutočnosti. K námietke matky týkajúcej sa miestnej príslušnosti konajúceho súdu odvolací súd udáva, že Okresný súd Galanta

uznesením č.k. 12P 127/2017-17 zo dňa 24.03.2017 správne preniesol svoju miestnu príslušnosť na Okresný súd Pezinok z dôvodu preukázania, že maloletý mal v čase podania návrhu bydlisko u otca na adrese A. XXXX/XXD vo R.. Správny je potom postup Okresného súdu Pezinok, ktorý ako súd miestne príslušný na námietku miestnej nepríslušnosti neprihliadal a vec prejednal a rozhodol.

9. Na odvolacie námietky matky vo vzťahu k vykonaniu dokazovania rozhodného pre určenie výšky výživného na maloletého podľa § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine odvolací súd neprihliadal. Tu treba uviesť, že v danom prípade bola povinnosť platiť výživné na maloletého určená matke v spodnej hranici, pričom matka výšku výživného nenamietala. Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní posudzuje vždy samostatne u každého z nich, keďže každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou, poskytovaním vecných plnení, napr. bývania, stravovania, ďalšou formou je platenie výživného. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení, (bývanie, strava, ošatenie, zabezpečovanie lekárskej starostlivosti a pod.), ako aj osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určuje súd. Vychádzajúc z citovaných ustanovení je možné konštatovať, že súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o takto určenom výživnom, z hľadiska odôvodnených potrieb maloletého, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletý plne odkázaný. Súd prvej inštancie v danej veci vykonal potrebné dokazovanie, keď majetkové, rodinné a sociálne pomery otca a jeho aktuálny príjem mal pre rozhodnutie dostatočne preukázané, prijal správne skutkové závery a vec aj správne právne posúdil. Výška výživného, ktorým je matka povinná prispievať na výživu a potreby maloletého je spôsobilá na ich pokrytie iba v minimálnom rozsahu a preto nie je namieste sponchybovať výšku príjmu otca, ktorý ho v aktuálnom čase na rozdiel od matky dostatočne preukázal. V danom prípade bez povšimnutia nie je možné ponechať ani to, že otec je ten z rodičov, ktorý výživu a potreby maloletého dlhodobo zabezpečuje po každej stránke, pričom výživné na maloletého, určené posledným rozhodnutím súdu matka od otca prijímala aj napriek tomu, že osobnú starostlivosť o maloletého nevykonávala.

10. Z dôvodu, že matka svojim odvolaním napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu, odvolací súd preskúmaval aj správnosť výrokov, ktorými súd prvej inštancie upravil styk matky s maloletým a rozhodol o zastupovaní maloletého a správe jeho majetku. Posudzujúc okolnosti daného prípadu a závery vykonaného dokazovania odvolací súd uzatvára, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je aj v tejto časti vecne správne, v súlade so zákonom a v záujme maloletého.

11. Odvolací súd pri zohľadnení najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa ako prioritného kritéria pre rozhodovaciu činnosť súdu v konaní starostlivosti o maloleté deti rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne podľa § 387 ods. 1 CSP. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

12. Odvolací súd po formálnej stránke doplnil rozhodnutie súdu prvej inštancie o výrok, ktorým bolo potrebné deklarovať zmenu pôvodného rozhodnutia v časti o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému v rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 04.06.2015, č.k. 8C/324/2014-55.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).